

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/49/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6725010017
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6725010017.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a sudcov Mgr. Ivany Datlovej a JUDr. Martina Luptáka, PhD., MBA, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. júla 2025 v Banskej Bystrici odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/6/2025 zo dňa 28. februára 2025, a takto

rozhodol:

obžalovaného A. B., nar. XX. XX. XXXX vo Zvolene, trvale bytom C. XXXX/XX, C., t. č. ÚVTOS Banská Bystrica,

podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6T/10/2024 zo dňa 23. 02. 2024, právoplatným dňa 12. 03. 2024, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou a ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou, výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/130/2023 zo dňa 27. 12. 2023, právoplatným dňa 18. 01. 2024, ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/30/2023 zo dňa 29. 09. 2023 a výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/30/2023 zo dňa 29. 09. 2023, právoplatným dňa 17. 10. 2023, ktorým súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 roky nepodmienečne v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou a ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou. Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku ostávajú týmto rozhodnutím nedotknuté.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/6/2025 zo dňa 28. 02. 2025 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

odo dňa 08. 08. 2022 do dňa 12. 03. 2023, kedy poškodená D. E. odišla zo spoločnej domácnosti od obvineného, v meste Zvolen, v byte na X. F. B. G., na adrese H. A. X a iných miestach, spôsobil psychické a fyzické utrpenie svojej družke D. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C., I., D. H. XXXX/XX, predovšetkým tým, že dňa 08. 08. 2022 ju strčil a vysmieval sa jej, následne dňa 14.08.2022 ju po tom, ako prišiel domov a po vzájomnej hádke, zbil a povedal jej konkrétne slová: „že ju zabije a že si ju odsedí“, pričom ju udrel šesťkrát päťou do oblasti tváre a hlavy, na čo odpadla, čo sa následne opakovalo v priebehu mesiacov august, september, október, november 2022 približne dva alebo trikrát každý mesiac, pričom ju mal najprv začať strkať, potom jej dávať facky a postupne päste a mal ju biť prevažne do tváre, brucha a chrbta, mal jej brať peniaze, čo zarobila a čo jej zostali po nákupe, pričom jej neustále opakoval, že ho podviedla, čo častokrát používal ako zámienku, pričom následne v mesiaci január 2023, po tom, čo mu odmietla dať peniaze, ktoré od nej pýtal a následne sa jej smial do tváre, tak ju udieral päťami dva alebo trikrát po chrbte a po hlave, udieral jej hlavu o dvere a ťahal za vlasy po zemi na chodbu von pred byt, pričom sa jej vyhrážal, že ju zabije, pričom na konci mesiaca január 2023 ju na dve až tri hodiny mal zamknúť v byte, a následne dňa 12. 03. 2023 okolo 11:00 h po tom, ako mu uviedla, že má vedomosť o jeho milenke, sa jej vysmial do tváre a následne keď sa vrátila do bytu okolo 17:00 h po tom, čo bola u svojich rodičov, ju vyhadzoval z bytu a keď si obliekla bundu a išla von z bytu ju stiahol dnu do bytu a začal ju biť a to tak, že ju šesťkrát udrel päťou do oblasti temena hlavy, kopol ju do brucha a vykrúcal jej ruku a strčil ju do televízora, ktorý sa rozbil a následne jej dal facku za ucho, na čo odpadla a ako sa prebudila, tak tam už páchatel nebol, pričom poškodená následne opustila ich spoločnú domácnosť, čím poškodenej pri útoku dňa 12. 03. 2023 spôsobil zranenie a to pomliaždenie, ktoré zranenie podľa znaleckého posudku č. 110/2023 Znaleckej lekárskej organizácie, s. r. o. si nevyžaduje špecifickú liečbu a práceneschopnosť, čím popísaným konaním spôsobil D. E. psychické a fyzické utrpenie,

a taktiež, odo dňa 08. 08. 2022 do dňa 12. 03. 2023 v meste Zvolen, v byte na 3. pochodí bytového domu, na adrese H. A. 6 a iných miestach, spôsobil psychické a fyzické utrpenie poškodenému svojmu mal. synovi I., nar. XX. XX. XXXX, predovšetkým tým, že v prítomnosti maloletého fyzicky napádal poškodenú družku D. E., nar. XX. XX. XXXX, ktorá je matkou maloletého, a to tak, že ju strkal, bil, vysmieval sa jej, udieral ju do tváre a do hlavy, dával jej facky, udieral ju do brucha a chrbta, pričom sa s ňou neustále hádal a nadával jej, trieskal jej hlavu o dvere a ťahal za vlasy po zemi na chodbu von pred byt, pričom sa jej vyhrážal, že ju zabije, vyhadzoval ju z bytu aj s maloletým, strčil ju do televízora, pričom poškodený mal. M.S. pri predmetných udalostiach, ktoré vnímal plakal, a taktiež sa dopustil aktívneho konania voči mal. poškodenému synovi I., J. XX. XX. XXXX A. K. tak, že niekoľkokrát a opakovane na neho kričal, nadával mu, aby sa prestal hrať a búchať s hračkami, aby sa mohol vyspať, dvakrát v doposiaľ presne nezistený deň v zime ho vyhodil spolu s jeho matkou poškodenou D. E. a mladším bratom von pred byt resp. na chodbu, keď nemohol spať, nadával mu, že sú „vyjebanci“, hovoril, „že ich nemala ich matka dávať na svet, že ich mala udusiť, prečo vykotila takéto zvery“, udrel ho opakovane po rukách, keď mu vadilo, že sa hrá s hračkami alebo so štvorkolkou a raz ho udrel aj po tvári dlaňou na líce, pričom dané konanie malo vplyv na psychické zdravie maloletého, prejavujúce sa následne tak, že pred zaspávaním si búcha hlavu do vankúša o posteľ, pričom znalkyňa F. I. B. vo svojom znaleckom posudku č. 6/2024 uviedla, že zvýšená úzkosť sa môže objavovať v súvislosti so skutočnosťou, že I., bol svedkom násillia voči matke a nemožno pochybovať o škodlivom vplyve na vývin maloletého, keď bol vystavený verbálnej a fyzickej agresii medzi dospelými autoritami, navyše ak je v ohrození matka, prežitie udalosti mohli u neho zvýšiť senzitivitu na takéto situácie, takéto následky preťaženia nervovej sústavy nadmernými vzruchmi môže u neho viesť k prejavom napätia s prejavmi psychomotorického nekludu, ktorý sa snaží stereotypnými pohybmi pred spánkom, teda v čase, keď ide do útlmu uvoľniť, konanie obvineného voči mal. M.S, kedy zažíval jeho agresívne správanie najmä voči matke, pravdepodobne malo na neho škodlivý vplyv, a podľa spontánneho opisu matky sa aktuálne najviac prejavuje zvýšeným psychomotorickým nekludom v čase, keď je dieťa menej vystavené vonkajším podnetom, ktoré odvádzajú jeho pozornosť, a taktiež nevyspytateľnosť správania obvineného voči nemu pod vplyvom drog mohlo prispieť k pocitom nestability a nepredvídateľnosti výchovného prostredia, čo mohlo zvyšovať intrapsychické napätie u mal. I., nar. 04. 12. 2020, čím popísaným konaním maloletému I., nar. XX. XX. XXXX, spôsobil psychické a fyzické utrpenie.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 41 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona a § 74 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou a ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd maloletého poškodeného I. E., nar. 04. 12. 2020 vo Zvolene, trvale bytom D. H. XXXX/XX, C. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6T/10/2024 zo dňa 23. 02. 2024, právoplatným dňa 12. 03. 2024, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou a ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou, výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/130/2023 zo dňa 27. 12. 2023, právoplatným dňa 18. 01. 2024, ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/30/2023 zo dňa 29. 09. 2023 a výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/30/2023 zo dňa 29. 09. 2023, právoplatným dňa 17. 10. 2023, ktorým súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 roky nepodmienečne v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou a ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou. Zároveň zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o treste, ktoré neskôr písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu v podstate tým, že z predchádzajúcich odsúdení za do úvahy prichádzajúcej zbiehajúcej trestnej činnosti, za ktorú sa má v tomto prípade ukladať súhrnný trest, je možné ukladať trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 8 mesiacov na spodnej hranici trestnej sadzby a 12 rokov na hornej hranici trestnej sadzby. Zdôraznil, že za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona zákon určuje trestnú sadzbu 7 až 12 rokov, za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona zákon určuje trestnú sadzbu 4 až 10 rokov, za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona zákon určuje trestnú sadzbu 3 až 8 rokov a za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona zákon určuje trestnú sadzbu až 3 roky. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že najzávažnejším trestným činom, ktorý v prípade zbiehajúcej sa trestnej činnosti prichádza do úvahy, je zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s trestnou sadzbu 7 až 12 rokov, kde pri opakovane spáchanom zločine sa spodná hranica trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona zvyšuje o jednu tretinu. Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona a zásad ukladania úhrnného trestu podľa 41 ods. 1 Trestného zákona spodná hranica trestnej sadzby za predmetnú zbiehajúcu sa trestnú činnosť predstavuje 8 rokov a 8 mesiacov. Ďalej poukázal na to, že Okresný súd Zvolen pri odsúdeniach jeho osoby v rámci konaní vedených pod sp. zn. 1T/30/2023 a sp. zn. 6T/10/2024 vždy aplikoval ustanovenie § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu a za závažnejšie trestné činy ako sú zločin lúpeže (sadzba 7 – 12 rokov) a zločin ublíženia na zdraví (sadzba 4 – 10 rokov) mu ukladal trest odňatia slobody pod zákonom stanovenú spodnú hranicu trestnej sadzby. Trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby podľa právnej kvalifikácie v tomto trestnom konaní má trestnú sadzbu v prvom odseku v rozmedzí 3 až 8 rokov. Vzhľadom na trestnú sadzbu sa jedná o najmenej závažný zločin zo všetkých zločinov prichádzajúcich v tejto veci do úvahy, kedy súdy v predchádzajúcich odsúdeniach pri podstatne vyšších trestných sadzbách aplikovali mimoriadne zníženie trestu a ukladali vždy trest pod zákonom stanovenú spodnú hranicu trestnej sadzby za tej istej situácie jeho vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní, avšak s tým rozdielom, že spodná hranica predstavovala pri odsúdení Okresným súdom Zvolen rozsudkom sp. zn. 6T/10/2024 podľa v tom čase účinného § 38 ods. 5 Trestného zákona až 9 a pol roka, a napriek tomu mu uložil za dva závažnejšie zločiny trest odňatia slobody pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu, a to vo výmere 7 rokov nepodmienečne. Poukázal tiež na dikciu § 39 ods. 5 a § 34 ods. 4 Trestného zákona, a uzavrel, že zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby preto logicky nemôže byť rovnako závažný, navyše súd vôbec neaplikoval inštitút minimálneho zníženia trestu, ktorý súdy v predchádzajúcich odsúdeniach pri oveľa závažnejších zločinoch v súbehu v každom prípade aplikovali. Súd posledným predchádzajúcim odsúdením za oba predchádzajúce zločiny uložil

nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, teda v rozsahu 2 a pol roka v tom čase pod zákonom stanovenú zvýšenú spodnú hranicu trestnej sadzby. Za tejto situácie súd prvého stupňa v predmetnej právnej veci za zločin, ktorého spodná hranica trestnej sadzby predstavuje 3 roky, ako aj za existencie prijatia vyhlásenia viny obžalovaného, zvýšil bez použitia mimoriadneho zníženia trestu trest o dva a pol roka. Následky trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby v tomto prípade nie sú vôbec závažného charakteru, pričom poukázal na závery znaleckých posudkov Mgr. Nociara č. 36/2023 a PhDr. Bečkovej č. 6/2024. Záverom odôvodnenia odvolania uviedol, že čo sa týka jeho osoby, tak k prvému priznaniu v rámci všetkých do úvahy prichádzajúcich zbíhajúcich sa zločinov (konanie na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 1T/30/2023) došlo na hlavnom pojednávaní dňa 29. 09. 2023 a všetky ostatné zločiny (ublíženie na zdraví, týranie blízkej osoby a zverenej osoby) boli dokonané podľa formulácie ich skutkových viet dávno pred týmto dátumom. Nie je mu preto zrejmé, že ak súd prvého stupňa argumentuje pri ukladaní výšky trestu odňatia slobody akousi „nenastanou sebareflexiou“ a „opakovaným dopúšťaným sa trestnej činnosti“, čo tým mal na mysli, pretože priznanie sa k spáchaniu trestného činu lúpeže nasledovalo až po spáchaní ostatných do úvahy prichádzajúcich zbíhajúcich sa zločinov. Súdom prvého stupňa v tejto veci uvádzaná sebareflexia vo vzťahu k priznaniam preto objektívne mohla nastať až po priznaní sa k prvému zločinu, a preto pri ukladaní súhrnného trestu nemá žiadne opodstatnenie, pretože k nej objektívne mohlo dôjsť len po prvom odsúdení za trestný čin, ku ktorému sú ostatné trestné činy z neskorších odsúdení v súbehu, inak by neboli splnené podmienky na ukládanie súhrnného trestu. Uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne je vzhľadom na následky, spôsoby spáchania všetkých zbíhajúcich sa zločinov, osobu páchatel'a, a v neposlednom rade aj vzhľadom na závažnosť zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby vo vzťahu k ostatným zbíhajúcim sa zločinom, neprímerane prísny a nespravodlivý. Na nápravu jeho osoby, ktorá už v súčasnosti od roku 2023 prebieha vo výkone trestu odňatia slobody, postačuje aj trest vo výške pod zákonom stanovenú dolnú (zvýšenú) hranicu trestnej sadzby 8 rokov a 8 mesiacov, pričom poukázal aj na pozitívne hodnotenie z ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Na základe uvedeného preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku a následne aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že podľa § 44 Trestného zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu, resp. aby alternatívne uložil trest odňatia slobody pri aplikácii mimoriadneho zníženia trestu pod zákonom ustanovenú spodnú hranicu trestnej sadzby podľa vlastného uváženia.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na podanom odvolaní, v plnom rozsahu poukázal na písomné odôvodnenie podaného odvolania. Navrhol preto, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku upustil od uloženia súhrnného trestu, alternatívne, aby uložil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby za použitia mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Trestného zákona.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný vo všetkých jeho výrokoch, teda aj vo výroku o treste, a preto navrhlo odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný v rámci verejného zasadnutia uviedol, že mu je to všetko ľúto a navrhol, aby krajský súd rozhodol tak, ako to bude považovať za správne.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. V odôvodnení rozhodnutia sa teda prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, jednak vo vzťahu k otázke viny, ako aj vo vzťahu k otázke trestu. Krajský súd zároveň konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení spravil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré je v zmysle zákona neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním, preto krajský súd v zmysle zákona, ako aj samotného odvolania, preskúmaval len výrok o treste.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona, na ktoré je povinný prihliadnuť, a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj generálnu a individuálnu prevenciu. V tejto súvislosti krajský súd ďalej poznamenáva, že v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnuť, patrí aj osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. Ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona pre jeho aplikovateľnosť v konkrétnom prípade nevyžaduje priznanie páchatel'a ku spáchaniu trestného činu, ani jeho postoj k prejednávanej veci. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Krajský súd vo vzťahu k výroku o treste zároveň konštatuje, že dňa 06. augusta 2024 nadobudla účinnosť novela Trestného zákona, ktorá okrem iného upravila niektoré zásady pre ukládanie trestov, a bol novelizovaný aj § 38 Trestného zákona vo vzťahu k úprave trestnej sadzby v prípade opätovného spáchania zločinu. S poukazom na osobu obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení spravil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a doposiaľ uložené tresty za jeho inú trestnú činnosť krajský súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody uložený okresným súdom je neprimerane prísny a na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a postačí aj trest kratšieho trvania. Z tohto dôvodu preto krajský súd zrušil výrok o treste a uložil obžalovanému A. B. trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 8 mesiacov, teda na dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona. Pri ukladaní trestu krajský súd v prípade obžalovaného prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu, a zároveň prihliadol na dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov, a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Krajský súd sa však nestotožnil s obhajobou obžalovaného v tom smere, že je možné uložiť mu trest odňatia slobody aj pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 5 Trestného zákona, resp. upustiť od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Trestného zákona. Obžalovaný opakovane pácha násilnú trestnú činnosť, bol už v minulosti odsúdený aj za zločin, preto s poukazom na jeho osobu ani krajský súd nepristúpil k ešte miernejšiemu trestnému postihu obžalovaného. Takto uložený trest je potom podľa názoru krajského súdu na ochranu spoločnosti, nápravu páchatel'a, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, pričom dostatočne zabezpečí prevýchovu obžalovaného a zároveň takýto trest postihuje len obžalovaného.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pre spáchaním prejednávaneho trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho krajský súd na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom k tomu, že krajský súd ukladal obžalovanému súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona, musel v súlade s § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušiť aj výroky o treste z rozhodnutí, vo vzťahu

ku ktorým prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu, a ktoré sú presne špecifikované vo výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste sám vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Ostatné výroky napadnutého rozsudku (výrok o ochrannom liečení a náhrade škody) pritom ostali týmto rozhodnutím nedotknuté.

Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.